

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági — hetilap. Megjelenik minden vasárnap.

A „CSURGÓI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” ÉS A „CSURGÓI SEGÉLYEGYLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona.
Negyedévre: 2 korona.
Egyes szám ára: 20 fillér.

Felolós szerkesztő: **JÜNKER ELEK.**
Főmunkatárs: **ENGL GUIDÓ ISTVÁN.**

KIADÓHIVATAL:

Vágó Gyula könyvsajtója,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők
A hirdetéseket jutányosan számítjuk.

A „dombói kanális”.

P. Sztpál völgyétől kezdve P. Szt. király, Gyékényes, Alsók-Sarkad, Berzence s Udvarhely községek határaitól elvonuló rétség, rendkívüli nagy terület, mely hivatva volna a most iri községek lakosainak a szarvasmarha nagy mérvű tenyésztését lehetővé tenni, a valamikor volt száraz években még úgy, a hogy, szénát szolgáltatott. Ma azonban sok év s régi idők óta sásban bővelkedő rossz s használhatlan szénát terem. Ezt a silány s alomnak alig alkalmas szénáját is szívesen betakarítaná földmives népünk. De nem lehet. A nagy rétségnek így is óriási értéket képviselő évi termése vízben uszik s poccsékká lesz, mert a csapadék a talajvizet levezetésére rendelt vízvezető árok, a dombói kanális arra, hogy a vizet levezesse, alkalmatlan — a szénatermést évről évre a víz elviszi, vagy megsemmisíti.

Alsók-Sarkad községek népe soká tüntette ezt az állapotot, mert a közgazdasági válság súlya még nem nehezedett rá. Hét évvel ez előtt azonban megindította népünk a mozgalmat, melynek az lett az eredménye, hogy megindult a tárgyalás. —

Ez az ügy maiglan elintézetlen s a szegény ember elsősodott szénája vízben uszik, mint az előtt.

Az ártér és vízlevezető árkanak szabályozatlan volta a szegény ügy nevezett „kis ember“-einknek számokban alig kifejezhető, ényleg kimondhatatlan nagy kárt okoz. Ez és az a körülmény, melynél fogva a földmívelésügyi kormány kezdeményezéséből a jelzett két községben a nép javát tagadhatlanul előmozdító tejszövetkezet alakult és a melynél fogva a bőséges s jó takarmány hiánya nagyon is érezhetővé vált, okozta azt, hogy földmiveseink az ügynek elintézet Budapestén sürgettek, sőt, hogy főgymnasiununk száz éves fennállásának ünnepére személyesen megjelent népszerű s nem ok nélkül kedvelt Darányi Ignác minster ur elé küldöttéggileg járultak. És dacára annak, hogy az ügynek a ministeriumba érkezéttel gyorsan lendő elintézetését kilátásba helyezte — ott vagyunk, a hol hét évvel ez előtt voltunk: a szénatermés uszik s poccsékká lesz, kárba vesz, a legjobb esetben pedig sásban bővelkedik.

Ki vagy mi okozza azt, hogy ez, a közgazdasági, nagy vidéket érintő ügy elintézetlen? Nem tudjuk. De azt tudjuk, hogy a mi népünk mindinkább növekvő terhei közepette ez állapotot fentartani nem szabad. Gyors s erélyes intézkedéssel kell a kis embert megvédeni és támogatni, hogy közgazdasági ezen nyomorától elvégre megszabaduljon. —

Igaz ugyan, hogy volt földes urunk bizatott meg azzal, hogy azt a vízlevezető csatornát jó karban fentartsa, s hogy ezért az adóhivatalban évenként közel 2000 koronát kap — azonban ez a magában véve jóakaratú intézkedés és a volt földesur buzgósága meg nem gátolta s meg nem gátolja azt, hogy a csatorna maga évről évre alkalmatlanabbá válik a vízlevezetésre, s hogy földmiveseink szénatermésüket évről-évre elvesztik. —

Ezen segíteni kell, még pedig haszthatlanul gyorsan. — Bizunk földmívelésügyi kormányunkban s szívesen hiszünk, hogy meghallván józan s iparkodó népünk esedezését — nem engedi, hogy ez az áldatlan ügy immár véglegesen és pedig most már elodázhatlanul megoldást ne nyerjen.

Bizunk a közgazdasági téren társadalmi uton munkálkodó, vezérlő nagy embereinkben is. Ezzel a bizalommal s hálás elismerésünkkel azonban tiszteletteljesen felhívjuk szíves figyelmüket arra, hogy a dombói kanális körül támadt állapothoz, a kis embert sújtó közgazdasági helyzethez hasonló igen sok baj van az országban. Kérve kérjük őket, hogy ezen és ehhez hasonló bajaiban népünket közvetlenül támogatni szíveskedjenek. Ha ezt cselekszik — népünk áldani fogja őket.

Júnker Gusztáv.

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE” TÁRCAJA.

Női toilettek az ó-testamentumban.

— Irta és a jun. 29.-i hangversenyen felolvasta —
Dr. Kónosoy Béla.

Bocsánatot kérek, ha nemi indiskreciót követve el, a régi hebreknek idegen férfi szeméi elől elzárt női lakosztályaiba, a beith násimba, vagy armonba, a hárembe, a különben megtiltott helyre megyek be és leírom a háromezerév előtt élt ó-testamentumi előkelő nők toilettejét. Őket ez a barbarizmus mar nem igen bánthatja; annyival kevésbé, mert annak idején a próféták, egy Ezaiás, Jeremias és Ezekiel szemtől-szembe fülök hallatára vetették szemükre fényűzéseiket s a mig dorgáló, keményhangú, hatalmas beszedeikben ostromozták őket, egymásután soroltak fel legintimuszabb öltözékdarabjaikat, cicomázó ékszerüket és kendőző szereiket, úgy hogy csak az ó beszédjében megnevezett dolgokat kell közelebből leírunk és előttünk áll a háromezer év előtti héber nő a maga gazdag festői, öltözékében és hódító szépségében.

A mig a női lakosztályig eljutunk a szabályos négyszögre épített ház fényes előcsarnokán kell átmenünk a honnét lépcsők vezetnek fel az emeletre s a lapos és kettő alakított háztetőre. Az előcsarnokból ajtó

nyílik a körülépített, oszlopcsarnokos és korzatókkal ellátott, kikövezett udvarra, a melyet néhány tamariskus árnyékol be, kuttak hüvösítőnek (II. Sám. 17, 18) és fürdő tesz lakályossá (II. Sám. 11, 2). A falak mellett a miskabok, diványok vannak mert az udvar egyszersmind az elfogadó helyiség, vagy társalgó, s csak a nap lementé után fogad a házi gazda a háztetőn, a hol ó is hüsel. Leghátul és legtöbbször csak az udvarra néző ablakokkal, van a női lakosztály. Az ablakon süttő rácsozat, a melynek kicsiny hézagain bizony keveset láthatni a külvilágból, de benézni meg épen nem lehet. Az alacsony s a falfakon szentírasi helyekkel bevésett ajtón lépve, a falak faburkolattal s művészi faragású virágokkal vannak díszítve; némelyeknél egyenesen elefantcsont fut körül. A padló téglá, vagy gipsz, sok helyütt márvány. A fal mellett párnák, puha vánkások, diványok, a padlón drága, tarka szőnyegek, a falakon egy-egy csiszolt ércműkőr, s az egészet betölti a nárdus olaj és a rózsavíz vegyületeknek kábító illata.

Az úrnő épen előkelő látogatóba készül. A gazdag hajkoronát művészi csigákba rendezi a rabszolganő, drága fűszerekkel vegyített olajjal keni meg, a melyet a balzsamkészítő koréa a (Pred. 10, 1; Neh 3, 8) csinált, aranyporral szórja be, hogy jobban ragyogjon, gyémánt és különböző színű drágakő fűzerekkel ékesíti, mintha virágkorona lenne. Mikor ez meg van, előveszi a nárdus

olajjal, vagy rózsavízzel péppé készített anímoniumot, (dárdany, vagy népies nyelven piskolc) pük-ot, — a melylyel egy sima fa, ezüst, vagy elefantcsont botocska (szonda) segítségével megkeni a szemöldököt, a felső, és alsó szemhéjakra huz egy-egy sötét vonást és a szempillára, hogy a már amugyis bődítő keleti fényes szemek e fekete vonalak által részint megnagyobbítva, részint megmélyítve, mégjobban ragyogjanak s azok tűzét még lobogóbbá tegyék.

Majd egymásután ölti fel a szadint, bő alsóruha finom fehér gyolcsból, azután a maatafát egy felhasított ujju s a karokat szabadon hagyó második ruhadarabot és végül a machalácát, a fényes gálaruhát, seilyemből, a melyet díszes övvel — kisurim — köt le, de nem úgy, hogy aztán lélegzetet is alig tud venni, hanem könnyedén, szabadon, s az ó csomója s két lebegő vége jóval alul lóg le a derékről. Az óv finom szövés, gazdag rojtokkal. Az egész öltözék könnyű, festői; a lefutó bő ráncok az övvel némileg összefogva, a derékon alul annál szabadabban kigyóznak alá, s az egész alakot inkább csak sejtetik, mint elárulják. Az öltözék kiegészítésére szolgálnak az ékszerék.

A homlokra alábukó haját az aranyból, vagy ezüst sodronyból font s az egyik halántéktól a másikig átnyúló homlok-kötő, a sebiszim, szorítja fel. A fülönfuggók, netifót, majdnem a vállig leérő aranykarikák,

A csurgói vegyeskar hangversenye.

— 1902. június 29. —

Medárd óta még nem telt le a hagyományos 40 nap s a dalárdisták joggal aggodtak, hogy a meg nem szünő esőzés az ő nagy napjukat is tönkretesz. De lám, csuda történt, a víztenger mintegy parancsszóra föltre állt az utból s helyet engedett a verőfényes, napsugaras vasárnapnak. Ami tulajdonképpen nem is nagy csuda, ha tekintetbe vesszük, hogy a vegyeskar 712 része hölgyekből áll, akik iránt meg a jó Isten is udvarias szokott lenni.

Már 3 óra után gyülekezni kezdett a közönség. A „sugaruton” s a gymnasiumba vezető sétányon tarka színen pompázott a számtalan szebbnél szebb selyemruha és virágos kalap. Feltűnően nagy számban volt képviselve a női nem, mely az összes szektorokat megtöltötte, úgyannyira, hogy az uraknak csak állóhely maradt. Pedig 200 ülőhely volt a tágas rajzteremben, melyből a padokat kirakták s melyet a hangverseny céljaira átalakítottak. Összesen 347 személy volt jelen a hangversenyen, ami — tekintettel a nyári sasionra — már maga is fényes eredmény. De bátran kijelenthetjük azt is, hogy Csurgón még a téli idényben sem volt hangversenyen ennyi publikum.

Igaz, hogy belepti díj nem volt, de ez nem von le semmit sem az erkölcsi sikerből, mert a hangverseny zártkörű volt, korlátozott számú meghívókkal. Korlátozás nélkül legalább is megegyezően olyan nagy számban lett volna közönség.

Nem dicsőíthetjük elegendő a vegyeskar buzgóságát és a nemes ügy iránti lelkesedését, mely ezen hangversenynek tulajdonképpen rugója volt. A vegyeskar, mely a januári hangverseny óta serényen folytatta működését, ezzel akarta megmutatni a közönségnek, hogy dolgozott és tanult, de — nem hiába. S a hangverseny fényes eredménye eklektikus bebiztosította, hogy a vegyeskar minden tekintetben megállja helyét s hogy nagy szükségünk van arra, hogy ez a szép-művészeti intézmény állandósíttassék. Nemcsak a közönség az élvezet, mert a heti énekpróbák a dalárdisták számára is gyönyörűséget és kellemes szórakozást nyújtanak.

A hangverseny elnökét Dr. Kenessey Béla érettségi kormányképviselő, kolozsvári teológiai igazgató és egyházközségi főjegyző felolvasása, az ó-testamentumi női toleltetekről, valamint Kenese Hulda zongorajátéka s a női kar éneke képezte. Dr. Kenessey két nappal csak azért hosszabbította meg ittlétét, hogy a hangversenyen

megtartsa felolvasását, melyet a közönség tapsviharral és őszinte lelkesedéssel jutalmazott. A rendkívül érdekes felolvasást mai tárcánkban közöljük. Kenese Hulda szintén most lépett fel először közönségünk előtt, melynek tetszését és rokonszenvét művészi zongorajátékával egy csapásra meghódította. A női kar ugyancsak újdonságot képezett zenei életünkben s nagy sikerben volt része.

A hangverseny lefolyásáról és egyes számaról zenei kritikuskunk fog az alábbiakban referálni. Vegezetül még csak annyit akarunk mondani, hogy rendkívül üdvös és hasznos dolog az ilyen hangversenyek meghonosítása. Ha a vegyeskar működése csak ezen egyetlen hangverseny létrehozására szorított volna is, ez már maga megeredmelt volna a szórakozással vegyes fáradozást. De reméljük, hogy a szép példán okulva az ősszel mégis csak létre fog jönni az állandó zene- és énekegyesület, melyre nagy szükség van nálunk, ahol annyi tehetséges zenész és oly sok kiaknázható hanganyag van.

A vegyeskar buzgó, lelkesmeretes és lankadatlan vezetéséért Moyses Miklós zenetanár méltán raszolgált az osztatlan elismerésre. Maga a vegyeskar pedig kitartásáért és szorgalmaért a részrehajlatlan dicsőre.

— k — k

Kritikát írni nem könnyű feladat. Főképpen, ha igazságos akar lenni az ember. Leszóni valamit és hozzá ajkat pittyeszteni nem nehéz, de bezzeg gondot okoz az érdemleges méltatás annak, aki igazat akar mondani. Bizony, — megvallom, — én is ebben a kényes helyzetben vagyok most, amikor a csurgói Vegyeskar által június 29-én rendezett délutáni hangversenyéről akarom elmondani véleményemet.

Régi igazság: „Szólj rosszat általában a nőkről, valamennyi ellenséged lesz, de szólj rosszat egy nőről, a többi mind barátod lesz”. Hátha azt adnám hozzá: Beszélj igazat, még az is barátod, talán barátod lesz, akit megkíniztál. Én részéről ezzel a véleményemmel bátorítom magamat és előre is jelzem a gazdag műsorozatból álló hangversenyéről, hogy az méltán meglephetne a szép száma közönséget, mely a helybeli gymnasium díszes rajztermében élvezte az érdemes közreműködők művészetét.

Ha áll az a mondas, hogy „ami kerünknek a virágok, az életünknek a művészet” (Aszalay József) — ugyan ilyen értelemben kell szólni a nőkről is. Tehát velök kezdem meg a közreműködők díszes névsorát. A vegyeskar nem fog reám nehezteni, ha első sorban, — nőké lévén az elsőség, — a női kar szép és összhangatos

énekét említem fel. Hisz tudomásom szerint a női kar a vegyeskar nőtagjaiból alkotott kedves virágcsokor. Az igazságosság s nem pusztán az udvariasság követeli, hogy a női kar díszes névsorát itt betűrendben összeállítsam. *Barla Laura* és *Lenke*, *Begedy Gizella* és *Margit*, *Fejes Ilonka* és *Margit*, *Gyurkovics Annika*, *Héjjas Emma* és *Irma*, *Horváth Ilonka* és *Vilma*, *Laszka Ilonka*, *Mozses Miklósné* és *Vida Teréz* urhölgyek alkottak azt a kedvesen éneklő csoportot, mely oly graciosus udanszinozással adta elő Mihalovics „Toldi szerelme” című dalművéből a „kolostorban” című kárt.

A vegyeskar három ízben szerepelt. Előadta Auber „Porticii néma” című dalművéből az imat, azonkívül két népdalt énekelte: Befutta az utat a hó” . . . a szerző, Allaga Géza hiteles és eredeti dallama szerint és utána „Azért jó a disznótör” kezdetű színtén Allaga Géza kidolgozásában. Azonban, — bocsánat a vegyeskar összes tagjaitól, — nézetem szerint „Az unisfari harang” című darabja volt a leghatásosabb és legkimagaslóbb száma a vegyeskar énekeinek. Ezt annélkül hangsúlyozom, hogy csak egy szemernyit is merészelnék a másik két programszám rovására szólni. Drámai erővel hangzott a darab accelerandó tempóval jelzett részlete „a pogány szász had összetipporta” . . . ahol az unisfari két ízben meg-meg szakítja egy-egy tiszt: harmoniába összeolvadó dissonáns akkord. Ezzel ellenében az utána következő choráliszerű részlet, mely két ízben csendül meg, — kibékítően hangzott, a belevegylő és a harangot utánozó szólammal. Szinte rosszul esik névsorát ki nem írni, már csak ezért az egy darabért is, a vegyeskar összes tagjainak névsorát. De hat nem tehetem, mert 28 név sokat foglal az amugy is kevés helyből.

Barla Laura urhölgy, a ki ezen hangverseny keretében a női és vegyeskarban is szerepelt énekeivel, mint szóli szereplő is meggyőzte a hallgatóságot arról, hogy énekeinek kellemes hangja évről-évre és fokról-fokra tökéletesedik. Volt már hozzá több ízben szerecsenk és most is élvezettel hallgattuk tőle a vegyeskar buzgó karmestereknek „Ha csókollak” kezdetű szerzeményét és egy másik számot. Lasszentől a „Szép hazám” címűt. Mindkét darab előadása érdemes volt a közönség tapsaira.

Az igazi elismerés hangján kell nyilatkozni *Kenese Hulda* urhölgyről. Először hallotta Csurgó közönsége őt a nyilvánosság előtt és zajos tapsokkal jutalmazta meg virtuóz számba menő zongorajátékát. Első programmszáma Tóth Lajos „Bölcsődal” és Heller egyik „Tarantellája” volt. Az előbbi poetikus gyengédséggel adta elő az utóbbi

vagy hosszukás csüllengék terhelik a különben átlagosan nem egészen kicsiny füleket. Az orrgyűrű, a jobb, vagy bal orrcimpában, vagy épen az orr válasz-porcába húzva be és egészen a felső ajakig csüggve le, úgy látszik a nőnek teljes rabszolga állapotából maradt fenn; de megtartották ezt diszult a nők akkor is, a mikor már nem őket vezették ezeknél fogva, hanem láthatatlan gyűrűkön és fonalakon ők vezettek másokat. Szépnek tartották s a keleti szépeknél még ma is szokásos.

A nyakat a mellen le egészen az övig az arany lemezekből, drágakövekből és gyöngyökből fűzött nyaklánc disziti, a melyen ott lógnak az arany félholdacskáék és az illatszerartó aranyból, ezüstből, vagy alabástromból, tökéletesen abban az alakban, a mint e kis parfümös üvegcsék ma is divatosak. Nincs semmi új a nap alatt! Ha a nyakdisz csak egy ezüst vagy nemes ércből készült volt is, akkor is ott lógnak a kis félholdak, — a sacharonim — mert ezek, mint a növekvő szerencse jelképei a legkedveltebb és soha el nem hagyható amulettek. A szemmel való megverés, a megigézés ellen pedig bizonyos ércdarabcskáék, vagy feliratokkal bevéselt drágakövek védtek őket, vagy pedig, szintén a nyakláncan kicsiny zacskókat hordtak a melyekben bizonyos gyógyerejű növénygyökerek biztosították az igézet felett nekik a diadalt. Az illatszer tartóban — battéj haunefes — myrrha, fa-

héj, kalmus és kassia drága keleti fűszerek kivonatával vegyített nárdus olaj, rózsavíz volt és hogy a régi világ mennyivel alaposabban készítette el ez illatszereket, mint a mai s mindenben csak épen a napi szükségletnek megfelelő szerető kor, mutatja az, hogy egy egyiptomi sírban talált s jelenleg az aln wicky kastélyban (Anglia) őrzött alabástrom szelencében lévő illatszer, még most 3000 esztendő után is megtartotta illatát.

A szabadon maradt s csak a maátáfa bő újjától árnyékolt karokra jöttek a különböző karperecek (canúd) és karláncok — sérót — úgy a könyökökön felül, mint mint azokon alul. Szerettek a karpereceknek a kigyó alakot vagy egyszerűen összefoglalva, vagy hosszabb, kétszer-háromszor körülfutó csavarulatokban alkalmazva. Különböző kecsitettek e karpereceket erős masszív karikák alakjában is, a melyek közepén kidomborodtak s ez egymás mellett lévő karikákat vékony s könnyedén lecsüggő láncok kötötték össze. Egy-egy karon és a kezcsüklőn 4-5 ilyen karika még nem is volt sok. Az ujjak gyűrűk — thabeóth — diszittettek; ezek is igen sokszor kigyó alakúak voltak. És hogy a lábakban valahogy fel ne keljen az irigység a feldiszittett karok és kezek ellen, a bokákra a lábperceceket — akassim — tették, a melyek aranyból, ezüstből, vagy elefántesontból készültek s a két lábpercecet egy rövid lánc — ceadoth — kötötte össze, a mely által a nők lépése apró tipegessé vált.

Sajátságos, hogy a keleti népek mindig előkelőnek, csabítónak tartották a nők tipegő járását a könnyű, természetes, szabad lépések helyett. A lábpercecek, e valóságos békők, lépés közben összeütöttek, a róluk lelógó láncszemek, akár kikapcsoltan, akár összeakasztva, meg-megcsörrentek, sőt azok a hölgyek, kik kerestek is, szerettek is a föltűnést, az összekapcsolt láncra még apró csengőket is akasztottak. Ez a finom zene volt az, a melyet az évezredek előtt élt járdataposók olyan szívesen hallgattak; de a mely meg a komoly erkölcsű Ézaiást annál jobban bántotta, mert a hiúságnak, sőt egyenesen a szemérmelenségnek kihívó hangját ismerte fel a csilingelés zajában. A Károli fordítása szerint a próféta azt mondja: „fel-emelt nyakkal járnak és szemökkel pillognak (kacsingatnak) és lábokkal nagy zengés-bongást szereznek” (Ez, 3, 17). Az összeakasztott láncok csak épen akkora lépést engedtek meg, hogy az egyik láb nagy újja a másiknak sarkához érhetett, vagyis a lépés hossza épen csak a lábfej hosszának felelt meg. A mohamedánok szent könyve, a korán is eltiltja ugyan e békőknek viselését, de a mint az utazók állítják, azért a kockettebb keleti nők még ma is hordják ezeket.

A lábakra jöttek a sarúk — thachas — színes bőrből szíjjakkal, vagy zsinórokkal felkötve. Előkelő nők sarui karmazsin színű szattyánból készültek, a mint Ezekiél mondja a Jehova nevében, — felsorolva a jótétele-

ban pedig szerencsésen egyesítette a gyors tempó keretében a lágyagot az erővel. Második darabja a Schubert-Heller-féle „Die Förelle” című bravuros caprice brillant volt. Itt lattuk az ó sok szépet ígérő tehetségét meggyilatkozni. A lány lyrai részeket ügyes dillamfűzéssel valóban poétikussá tudta varázsolni, és a hol kitörő erővel kellett hatni, ott is remekelt és mintegy magával ragadta a közönséget, melynek színi nem akaró tapsaira ráadásul Chopin E moll valse-ját játszotta el, kedves gyöngédséggel érezve a közönséggel, hogy mily szép virága ez a művecske, — a finom lelkületű nagy francia zeneszerző költészetének.

Dr. Kenessey Béla kormányképviselő és theologiai igazgató ur felolvasása az *6-testamentomi női töltetekről* méltán lekötötte a közönség figyelmét. Mozaikszerűen összeillesztett kerekded képet rajzolt az ó-heber nők öltözékéről. Bemutatta egy látogatásra induló előkelő izraelita nő öltözködésének leírásával a bibliai néber nők összes ruházati, fenyűzési tárgyait és ékszereit. Megszóllaltatta Jezsaiás, Jereuiás prófétákat is, mint a luxus elítélőit. Helyi-el-közöl pedig utalt a mai modern viszonyokra, amivel különösen a hölgyeket megkacagattatta. A tudományos színvonalon álló és kellemesen szó-rakoztató felolvasást a közönség zajos tapsokkal jutalmazta.

Moyzes Miklós és Jünker Elek urak zongora-harmonium duettjének számai voltak: Mozart requiemje „Dies irae” kezdetű sequentiájának „Lacrimosa dies illa” versszaka és az *Adagio Beethoven Cisz moll sonátájából*. Az előbbiben fajdalmasan csendültek meg a végítéletek sirákokok esdekesei, az utóbbi pedig melyet a nagy német zene-paedagogus Köhler Lajos, sirdalhoz hasonlít, méltó tarsul sorakozik klasszikus testvére mellé. Ezért a nemes izlésért magáért is dícséret illeti a derek és buzgó két muzsikust.

Végül a trióról kell megemlékezni, melyet gondolkán Prettenhoffer Ödön, harmoniumon Moyzes Miklós és zongoran Jünker Elek urak adtak elő. Darabjuk a *Baba tündér* volt Bayertól. A kedélyes és könnyebb zsánerű balettzene fülbemászó dallamai kellemesen érintették a közönséget, mely elismerését zajos tapsal fejezte ki az előzők irányában, kik helyes érzéssel választották ezt a könnyebben élvezhető darabot, mintegy oázisul a klasszikus zeneszámok után. A cello egyes helyeken igen kellemesen hatott pizzikatóival és vezérlő motívumaival.

Ki kell még említeni Moyzes Miklós zene-tanár érdemét, aki fáradságot nem ismerő ügyszerezzettel és buzgósággal tanította be az énekkarokat.

Bocsássanak meg kedves hangverse-

nyező hölgyek és urak unalmasan hosszú kritikáért, melyet csak azért eresztettem ilyen hosszú lére, hogy azt a hosszú és kedves programot előszeretettel részletezhessen. Különbösen is: hosszú műsor, hosszú kritika.

— th — y.

Műsoron kívül és vacsora után jól sikerült, kedélyes tancmulatságot rögtönzött a vegyeskar ifju nemzedek a főgymnasium tornatermében, melyet e célra a főgymnasium igazgatója volt szíves átengedni.

Néhány buzgó fiatalember egy óra alatt összeharangozta a mindket nembeli táncosokat, kik aztán táncra perdülve, Miklós cigány bandájának zenéje mellett virradatig jartak a ropogást, közbe egy-két körtáncot és két négyest is, melyek közül az elsőt 16 pár táncolta.

Megjelent a jól sikerült mulatságon dr. Kenessey Béla értekezési kormányképviselő és Nagy Lajos ev. ref. esperes is valamint a gardedámokon kívül Dr. Vida Károly főgymnasiumi igazgató és több tanár is.

A hangverseny fehér blúzok szereplőit amugy istenigazába megtáncoltatták boldog partnerjeik s ez a feszelen multság méltó befejezése volt a dalárda-évnadnak.

A jelen volt hölgyek névsora a következő. Asszonyok: özv. Begedy Péterné, Fejes Kalmanné, Horváth Józsefné, Kenese Ferencné özv. Lajpcsig Lajosné (Kaposvár), özv. Losonci Sandorné, Moyzes Miklósné, özv. Petrovits Jánosné, özv. Szabó Pálné. dr. Vida Károlyné. Lányok: Begedy Gizus és Margitka, Beregszászy Irenke (Kaposvár), Fejes Margitka és Ilonka, Horváth Vilma és Ilonka, Kenese Hulda és Bianka, Losonci Ilonka, Szabó Jolánka és Mária, Vida Klárka, Teruska, Margitka és Etuska.

Hogy kitűnően mulattunk, azt fölösleges is említeni. Ahol 16 szép leány van együtt, az igazán „a boldogság tanyája.”

— á — á.

H i r e k

Az új évnegyed alkalmából felkérjük t. előfizetőinket, hogy az előfizetést megújítani s a hátralékos előfizetési díjakat beküldeni sziveskedjenek.

— **Képviselőnk Amerikában.** Az Országos Nemzeti Szövetség az Amerikában élő magyaroknak díszes zászlót küld. A zászló evről évre más más magyar egyesülethez fog vándorolni és feladata lesz a nem-

zeti érzést az oceanon túl is, a kivándorlottak között ápolni. A zászló július 6-án lesz ünnepélyesen felavatva Budapesten s a nemzeti ereklje átadását egy díszes küldöttségre bízzák, mely a nagy nemzeti missió mellett gazdag tanulmányokkal térhet haza Amerikából. Somogy megyéből báró Inkey József országgyűlési képviselőnk, gróf Somsich László és báró Solymossy Ödön bolhói földbirtokos urak csatlakoznak a küldöttséghez. A küldöttség augusztusban fogja New York-ban a nemzeti trikolor az amerikai magyaroknak átadni.

— **Igazgató választás.** A hó végén lesz a főgymnasiumi igazgató választása újabb 6 évre. Az e héten megtartott tanári konferencián az igazgatói állásra első helyen Dr. Vida Károly jelenlegi igazgató kandidált.

— **Uj ügyvédet** kaptunk e héten. Dr. Poór Ernő, ki a napokban tette le az ügyvédi vizsgát, városunkban telepedett le s Dr. Nagy Sandorral közös társirodát fog nyitani. Üdvözöljük a fiatal ügyvédet, kit már jó ideje előnyösen ismer járásunk jogkereső közönsége.

— **Jégverés.** Az elmúlt szerdán délután veszterhes szürke felhő borította el a láthatárt s orkászzerű vihar közepette hatalmas csöppekben megeredt az eső. Szerencsére nálunk elmaradt az elemi csapás, de bizony járásunkban óriási pusztulásokat okozott a jég. Sandon galambtojás nagyságú jég esett, mely a határbeli természetben óriási károkat okozott. Zakányban. Órtulósban s még több helyen is erős jégverés volt. Legborzasztóbb pusztulást azonban P. Szentpéteren okozott a dió nagyságú jég, mely - szinte hihetetlennek hangzik - 5 ökrben is kárt tett. Még a repát is kiverte a földből s minden takarmány felét teljesen elpusztított s a természetben is szörnyűséges kárt tett. Gyékényesben pedig az egyik teplotornyát ledöntötte a nagy vihar.

— **Ritka temetésről** értesít bennünket n. atádi tudósítónk. Mult hó 29-én temették el ugyanis Lábod községben Herman Jozsef 72 éves zsidó vallásu kereskedőt, kinek becsületben eltöltött hosszú életét kellő villágításban tünteti föl az a temetés-szertartásnál megtisztelő körülmény, hogy Nagy Lajos lábodi lelkész ev. ref. esperes a kereskedő elhalálása után azonnal kiharangoztatta, éppen úgy mint bármelyik ev. ref. vallásu hívét. A temetés alkalmával ugy a gyászháznál valamint a temetőben lendületes, szép beszédben méltatta az elhunyt kereskedő felebaráti szeretetben és becsületben eltöltött hosszú életét. Mig a holttestet a temetőbe, — öröknagyvő helyére vitték az egész menet alatt szöloáltak az ev. r. vallásu

nyeket, a melyekkel elhalmozta népet az Úr — „megruházalak téged különböző színű ruhákkal és karamazsin sarut adek labaidra, bíbor övvel övezélek meg tégedet és selyemmel fedélek be tégedet. E felett feleke-sítélek téged szép ékességekkel és adtam karra való ékességeket a te kezeidre és arany láncot nyakadra és adtam függőt a te homlokodra és fűtre való ékességet a te füleidre és dicsőségnék koronáját a te fejedbe stb. (Ez. 16, 10—13).

Az öltözeteket kiegészítette a bőrráncú, hosszú skarlátszínű s tükára himzett drága szövötű köpenyfele, a mithpáchof vagy némely magyarázóknak szerint, ez olyan általvető kendő schawl, lehetett. A fej díszé volt vagy a péerim, a diadém vagy a cenif, a tarka szövötből összecsavart turban, vagy a mint Varga István fordítja („Az Izraeliták régi rendtartásai és szokásai” 1818), a „tsalma,” sokszor ez is elől drágakövekkel ékítve. E fejdíszekről folyt alá a fátjol — realah, — a mely valószínűleg különböző szabása szerint neveztetett aztán redidimnek is, a hit Károli kecelének fordít. A régi héber nőknél egyáltalában nem volt divat úgy elfátyolezni az arcot, mint, pl. most a török nőknél hogy csak épen a szemek villognak ki az egészen elburkolt arcból, ók a fátjolt rendszeren csak a homlokot átbúvva s a két halántékánál boglára tűzve, két oldalt eresztettek le és az így aláfoljó könnyű szövöt ráborulva a skarlátszínű

köpenyre, annak éles színét tompította. A hajadonok s különösen a menyasszonyok arcuk előtt is leomló hosszú fátjolt viseltek, a völgenynek az esküvő előtt e fátjol nélkül nem is volt őket szabad látni. Mikor Rebekát elviszi az öreg Eliezer Izsákhöz és Rebeka messziről megpillarja neki szánt urat, hirtelen az arcára borítja fátjolat, hogy azt majd csak akkor lebbentse fel, mikor az esküvő megtörtént (I. Móz 24, 65). A fátjol különben nem csak fenyűzési-cikk volt, hanem egyszerűs mind úgy a szemérmességnek, mint az alárendeltségnek is a jelvénye, azért mondja Pa! apostol, hogy legyen az asszonynak fején a férfi hatalmának bizonyossága az anyagokert és hogy az asszonynak illetlen fedetlen fövel inadni az Istent (I. Kor. 11, 10, 13), mert kell, hogy „az asszonyok tisztességes öltözettel, szemérmességgel és mértékletességgel ékessítsék magukat, nem hajuknak fodorgatásával, vagy arannyal, vagy drága kövekkel, hanem jó eselekedetekke.” (I. Tim. 2, 9, 10)

Ézaiás próféta fenyűzési eikkek között említi még a charitomot, a melyet némelyek sima írótaftáknak mondanak, mások kisebb zacskónak, táskának fordítanak, a mely utóbbi esetben a mai divatos u. n. ridicule is a női toilette kiegészítéséhez tartozott volna s ebbe, miután a héber nők előtt is ismeretlen volt a zsebkendő, ép úgy mint a görögöknél és rómaiaknál, eleinte bizonyos amuletteket, később a pénz forga-

lomba jöttével, pénzt tartottak s az egyik oldalon felakasztva hordtak. Ez azonban nem egészen bizonyos. De az már kétségtelenül megállapítható, hogy a próféta által említett giljonim kisebb, ércből öntött s fényesre csiszolt, fogantyus, kerek kézi tükrök voltak, a melyeket a balkézbe fogva vittek magukkal a nők. E nemes, vagy nem nemes ércből öntött tükrök természetesen minden kicsi-szaltságuk mellett sem adtak olyan éles és hű képet, mint a mai tükrök; de arra elégségesek voltak, hogy a hiúság kielégítse magát az önmagában való gyönyörködéssel. Ezek a tükrök is el tudták mondani a Hó-fehérlce meséjében lévő varázstükrök szavait: „Királyné te legszebb vagy;” de ezeket már még sem lehetett olyan könnyen összetörni, ha esetleg azt mondták folytatásul: „de Hó-fehérlce százszor szebb!”

Immár a tükör is kézben van, még egy pillantás bele s az úrnő kész az előkelő látogatásra. Talán még bucsút vesz urától, a kinek, mély tisztelete jeléül csak a szakállát csókolja meg; de ez a bucsukodás meglehet, hogy el is marad, mert a feleségnek nem szabad csak úgy akkor, a mikor neki tetszik bemenni az urához, mert a férje a szó legzsarnokibb jelentésében „ura,” nem úgy mint mi szegény emberek a 20. század elején a kik megtartottuk ugyan még az „uram” tiszteleti címet; de ez már csak a mi alázatos szolgaságunkat és hódoló engedelmességünket bearanyozó aranyfűst

egyház harangjai és a gyászmenethez csatlakozott vallás különbség nélkül a lakosság kicsinye, nagyja.

— **Dr. Gulyás Aladár**, ki nemrégiben városunkban ügyvédjelöltsködött, ügyvédi irodáját Kaposvárott megnyitotta.

— **A osurgói áll. tanítóképezde** ezidei s egyúttal a megelőző hat évről szóló értesítője már kedden megjelent Bárány Gyula igazgató szerkesztésében. A csinos kiállítású könyvecske kimerítően adja elő a het év történetét, eredményét és statisztikáját, pontos részletességgel közöl minden tudnivalót s végül a jövő tanévre is tájékozással szolgál.

— **Adakozás.** A vegyeskari hangverseny ötletéből s az allandó dal- és zene-egyesület megalakulási és szervezési céljaira Dr. Krausz Sándor főtörzsorvos, Matray Gyula igazgató és Dr. Éhn Kálmán járásorvos 1—1 koronát küldtek be hozzánk. Az összeget rendeltetési helyére juttattuk s a szíves adományért a vegyeskar köszönetét töl-mácsoljuk.

— **Botöréses lopás.** Dezső Mihály pátrói lakos, két társával, gondolt merészet és nagyot, összeállottak azzal a céllal, hogy a fárasztó tisztességes munka helyett, könnyű szerrel, szarka módra szerzik meg a kényelem és élelemre szükséges költségeket. De dicsőségük nem soká tartott. Alsóköz-ségben ugyanis, feltörték több élelétart, Berzencén pedig Kovács János és Fehér Vendel kárára követtek el betöréses lopasok-at; a mikor azonban rajta vesztettek mert, az éber csendőrség gyanuba vette Dezső Mi-hályt, ház kutatást tartott nála, és az ello-pott tárgyak egy nagy részét megtalálta; a tetteseket pedig elfogta, kik most a kaposvári kir. ügyészség börtönébe várják méltó jutalmukat.

— **Pusztító tüzek.** Junius 29-én del után Mórchely pusztán kigyulladtak a sertésolák s összesen 15 ól égett porrá. A sertések egy részét nem lehetett megmenteni s azok bennégtek. — Másnap a cselédház végében levő istálló gyuladt ki ugyancsak az öv. Beniczky Gáborné tulajdonát képező pusztán, de a tűzoltóság s különösen az otthon időző fiatal nők hamarosan lokalizál-ták a tüzet. Az előbbi tüzesetet játszadozó gyermekek, utóbbit pedig gondatlan kőmíves okozta.

— **Explodált fegyver.** Berger János Kisfakos pusztai bérlo a napokban egyik kutyáját akarta agyonlöni. A töltény elza-rásánál azonban a puská explodált s a sze-rencsétlen, ember arcán és kezén súlyos se-beket ejtett.

A régi héber uraknak azonban még egy más nagy előnyük is volt, t. i. hogy — amint az öreg Varga István mondja, a ki pedig jól végére járt a dolognak, — „a ruházat módja nem igen változott a zsidók-nál; valamint általában ma sem oly változó ez napkeleten mint napnyugaton” s a maga nyílt, őszinte kalvinistaságával, a miben ugyan nem nagyon sok az udvariasság, hozzá teszi még: Igazság szerént, minthogy a ruha a test befedezésére való, a testünk pedig mindenkor egyforma: mi szükségünk vagyon nekünk is az öltözetek formájának oly gyakori változtatására? Csak arra vi-gyázzunk az öltözetben, hogy az idő viszony-tagságához, a levegőhöz, melyben élünk, a testnek szabad mozgásához legyen intőzve és hogy az a korhoz, nemhez, állapothoz il-lendő legyen. Ha a kedves színt, a termé-szetes ruha szert, a szépet és alkal-matost eltarítottuk: miért változtatjuk akkor öltözetünket? A módi egyébaránt is soha sem az okos emberek találománya, hanem a gyeuge értelmű asszonyok, az éretlen gyer-mekek és ifjak hozzák ezt bé, kiknek gyen-geségével a magok hasznára élnek a keres-kedők. De káros is, mert a közép rend, a nagyokat követvén, terhes költségekbe veri magát és a házasságot nehezíti; a viselet módjával foglalatostokdván a módírók, elmé-jek ezen és nem a hasznos dolgokon jár.”

Biz' ez egészen puritán nyilatkozat; de talán van valami igazsága is a kedves öreg-nek még ma is?

Talán gondolkoznánk egy kicsit felette!

— **Osokonai szőlőháza.** Csokonai Vi-téz Mihály Debrecen hirneves szőlőtenek és poétájának Bethlen-utcai szőlőházát már ré-gebben emléktáblával jelölte meg a hálás utókor. A debreceni Csokonai-kör azonban ez-zel nem elégedett meg és Csokonai-szőlőhá-zat örök időre megakarja menteni az enyé-szettől. A ház a város tulajdonában van és jelenleg elemi iskola helyiségül szolgál. A Csokonai-kör, hogy a hazát megmentse es fentartsa, arra kerte Debrecen város tana-csát, engedje át a Csokonai szőlőházát örök használatra a körnek. Vajjon a mi Csokonai-szobrunk mikor fog már egyszer kiboutakozni az éj sűrű homályából??

Vakáció. Csendes, kihalt a város. A diáksereg eltavozott s szinte üres az utca, melyen előbb csak úgy hemzsegett a fiatal had. Igen sokan megkezdték már a nyaralást, bíróságunknál is szünetel a forgalom. Szóval kezdünk belejönni az uborkasaisonba.

— **A Korona** új épületét a napokban vette át előjáróságunk a vállalkozótól. A csinos külsejű épületben 6 vendégszoba van s a hozzu folyosó végén van a tagas mosó-konyha. Az új szárnyépület berendezése már elkészült s rövid idő alatt fel lesznek már szerelve az új szobák, hogy a forgalomnak adhatók elgyenek.

— **Virágbarátok!** A „Flora” virág-trágya kivonat használata bámulatos hatas-sal van a virágok fejlődése, színpompája és illatára. Postán bermentve küldi 1, 2 1/2 és 4 korona ellenében Waltersdorfer D. Pál droguista, Budapest, VII, Kerepesi ut. Sja.

— **A leggyorsabban** értesül a vidéki közönség az ország és a világ eseményeiről a „Magyarország” útján. Ez a lap a mo-dern technika és hírszolgálat kellékeivel ak-ként van felszerelve, hogy már korán reggel az ország legtávolabbi vidékeim is teljes tá-jékozást nyerhet belőle az olvasó az előző nap politikai és társadalmi eseményeiről, a gazdasági élet hullámzásairól, az árfolyamok-ról, a gabonaárról stb. De a legtöbb érdeme ennek a lapnak az egyenes, hajthatlan, füg-getlen nemzeti irány, amelyet minden sora visszatükröz, és amelylyel a „Magyarország” már eddig is döntő eredményeket vitt ki közéletünk átalakítása, megtisztítása tekinte-tében. A „Magyarország”-ba írja vezércik-keit a magyar zsrnalisztika elismert mestere: **Bartha** Miklós a mi egymagában is elegendő bizonyítéka annak, hogy a „Magyarország” a legnemzetibb lap. A lapot ezeltől kilenc évvel **Holló** Lajos orsz. képviselő alapította, alapította azzal a célzattal, hogy legyen a nemzeti főtörökveseknek egy mindentől füg-

getlen, alkuvást, befolyásolást és meghátrá-lást nem ismerő organuma, a mely köré a művelt magyar társadalom színejava biza-lommal sorakoztassék. A nagy közönség a tanuja annak, hogy **Holló** Lajos főszerkesz-tőnek e célzata teljes sikert ért el. Felelős szerkesztője a lapnak **Lovász** Marton orsz. képviselő a kinek magvas cikkeit nagy elis-meréssel honorálja a nagy közönség. A „Magyarország” hírszolgálatát pártatlanul áll a magyar journalistikában, az összes többi lapokat megelőző kitünő forrásokból szerzett értesüléseivel. A „Magyarország” előfizetési ára 28 kor., félfévre 14, negyedévre 7, egy óra 2 kor 40 fill. Legcélszerűbb az előfi-zetési pénzeket postautalványon küldeni a „Magyarország” kiadóhivatalába Budapest, Terezh-körút 19.

— **A Pesti Hirlap** a ránk következő új felévre új jeles tarcairok bemutatását helyezi kilátásba: új eredeti regényt ígér és Mikszáth Kálmantól nagyobb elbeszélést. A Pesti Hirlap naptára pedig — melyet a lap előfizetői teljesen díjtalanul kapnak — 10—12 legelső hölgyirok dolgozatát fogja bemutatni, a szerzők arcképeivel együtt. Rég elismert dolog, hogy a Pesti Hirlap napilapjaink közt a leggazdagabb tartalommal jelenik meg. Minden nap egy eredeti és egy fordí-tott tarcat közöl: legbővebb sport- és ve-gyes-rovata van s Szerkesztői üzenetei köz-kedvelte o vasmanya a közönségnek. Előfizetőit külön kedvezményekben is részesíti, melyeket azonban csak az biztosíthat magának, aki — habar csak havonként utítja meg az elő-fizetést — a lap allandó előfizetői közé tar-tozik. Azért ajánljuk a fé évi forduló alkalmából olvasóközönségünk szíves figyelmébe a Pesti Hirlapot, melynek előfizetési díja egy óra 2 korona 4 fillér, negyedévre 7 korona s a Divat Szalon című leggazdagabb és leg-diszesebb divatleppal együtt, melyet Szabóné-Nogall Janka oly kitünően szerkeszt, negyed-évre 9 korona. Az előfizetési összeget a Pesti Hirlap kiadóhivatalához (Budapest, V., váci-körút 78 cimezendők.

A SZERKESZTŐ POSTÁJA.

Hollósy I. Kaposvár. Májig sem kaptuk meg a jegyzőkönyvet s azért nem is hozhattuk. Az oda ki van már szedve.

Endrőd. Megment. Várjuk.

B. Lacl. Mihályt megjön, el fogja intézni levelet Szomorufűz. Ne tartsunk fenn helyet a vá-lasznak? Régen volt már szere csánk Üdvözlét!

Mimoza. Köszönetel vettük s mihelyt lehet sorra kerítjük. Egyébként mi újság Bergengóciában? Azraele. Nem közölhető igen savanyu.

P. R. Nagyon sajnáljuk, de önnel sem tehe-tünk kivétel. A kézirat a nyomdában megőrizendő.

Rege a Fertő taváról.

— a „Csurgó és Vidéke” eredeti tárcája. —

Irta: **KENESE HULDA.**

Hazánk északkeleti részén, Sopron vi-dékén csak egy kis tavacska jelzi most a hajdan nagy terjedelmű Fertő helyét.

Ezelőtt sok-sok évvel élt e tó környé-kén egy tündér szép nő. Nappal sohasem volt látható, csupán este midőn feltűnt az esti csillag jelent meg mindig a tó partján. A zöld pázsiton, Karcu termetén habfehér öltöny omlott alá s keblén egyetlen egy ró-zsát viselt, melyet minden este a tó vizéből megöntözött. Mire a holdvilág áttörte a szürkület borongó ködfátyolát és mélabús arca megvilágította az elcsendesedő vidéket — ő eltűnt. Az alvókhoz tért be könnyű szár-nyakon s a rózsza kelyhéből a boldogság egy-egy harmatcseppjét hintette a szegény halandók homlokára.

Midőn egy este ismét megjelent a tó vizénél, különös neszt hallott a partot övező bokrokból. Megijedt, ugyanannyira, hogy a rózsza kezéből a vízbe hullt. Nem tudta szegény mitévő legyen. Amint így töpremkedik, egyszerre csak szétnyílik a bokor — ő fel-rezzen . . . s egy magas termetű ferfit lát kilépni, szemében a káröröm és diadal érze-tével. Felajánlotta magát, hogy kiharozza a rózsát a vízből. A nő nagyon megörült en-nek és alig várta, hogy ismét a kezei közt legyen a boldogság kelyhe, mely annyi em-berre hullatta az öröm harmatát.

Amint az ismeretlen ferfit kilépett a partra, kezében a megmentett rózsával,

váltságdíjat azt követelte tőle, hogy csokolja meg a rózsza egyik szirmát, melyet ő is meg fog csókolni. A hold ezüst fényee pillanatban a halvány, reszketeg női alakra esett **Habozva** nyult a rózsza után s feláldozva saját boldogságát az emberek boldogságáért — en-gedet. Halk csókot lehelte a rózsza szirmára, melytől az hirtelen eibervadt **Most** a ferfi csókolta azt meg — és a rózsza megszánt virág lenni, kelyhe bőségszaruvá, a szirmok aranyokká változtak. A nő rémülten, a ferfi kárörvendően, diadalmaskodva nézte az ara-nyakat és mint győztes eltűnt a fak között.

Szomoruan indul a nő éji körútjára, a nyugovóra tért emberekhez. Az arany leme-zekről nem hullt harmatcsepp, azért csak egyszerűen érintette vele az alvók homlokát. Elvégezve mindennapi munkáját, kissé köny-nyebbült lélekkel tért vissza a tó környékere — várva a hajnal.

De mit látott reggel? Mi volt az arany munkájának gyümölcse? Megannyi érdekhaj-hászat, veszekedés, pénzvóvárgás, előnytke-resés. A boldogságnak szinte csak a neve maradt fenn, mint fennmaradt, a „Fertő” elnevezés is: megfertőztetvén t. i. a tóba esett Boldogság rózsája az érdek csókja által. Mert a nő a Boldogság, a ferfi pedig az Érdek volt.

Jóval megapadt azóta a Fertő tava s eltűnt a halvány tündéri nő. De azóta min-den év junius havában, a rózsza idényében, naponkint, midőn felkél az esti csillag, köny-nyű rózsákkal árad szét a tó partján és az emberek azt mondják ilyenkor, hogy a boldog-ság visszajár a földre . . .

2707/902. tkv.

HIRDETMÉNY.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi hogy Sand község tkvei a község közlegelője és erdeje egy részének egyénenként történt felosztása és a 20326 I. M. 890. sz. rendelet. II 57-65 § értelmében való tkvvezése következtében a 2579/869 I. M. és a 24366/93 I. M. sz. rendelet szabályainak megfelelő alkalmazása mellett átalakítottak és ezzel egyidejűleg mindazokra az ingatlanokra, amelyekre az 1886 évi 29 tc. az 1889 évi 38 tc és az 1891 évi 16 tc. a tényleges birtokos tulajdon jogának tkv. bejegyzését rendeli, az 1892 29 tc.-ben szabályozott eljárás, a tkvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan lesz fogantatosítva.

E célból az átalakítási előmunkálatok hitelesítése és a helyszíni eljárás Sand községben 1902 évi augusztus hó 4-ik n. délelőtt 9 orakor fog kezdődni.

1. Ennélfogva fölhivatnak az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az u tkvi tervezet ellen netán levő észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő mert a tkvekbe való végleges bevezetés után előálható kifogásokat, jöhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Fölhivatnak mindazok, kik a tkvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni,

hogy tkvi hatóság kiküldöttje előtt, a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseik igazoló okirataikat mutassák fel.

3 Felhivatnak mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak de tkvi bejegyzésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886 évi 29 tc. 16. 18. § és az 1889 évi 38 tc. 5. 6. 7. és 9. § értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda használnak, hogy az átruházó tkvi tulajdonon, az átruházás létrejöttét, a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek.

4. Felhivatnak mind azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van a tkvekbe bejegyezve, úgy szintén az ilyen tkvi bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek

Csurgón a kir. jbnál mint tkvi htságnál 1902 június 9-én.

előadó h.

PRETTENHOFFER kir. albiró.

1352. sz. tkv. 1902.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. járásbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Somogy megyei takarékpénztár r. t. végrehajthatónak Varga József végrehajtást szenvedő elleni 1579 kor. 36 fill. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a csurgói kir. jbiróság területén lévő Varga József nevén álló a psztkirályi 490 sztjkben A. I. 1-12 ssz. 260 b, 420 c, 580 b, 685 b, 866 b, 969 b, 259 a, 793 b, 790, 471, 578 b, 684 a, hrsz. ingatlanokból álló telkibirtokra 1535 k-ban ezennel megállapított kikiáltási árban az ezen telki birtokra özv. Varga Józsefné szül. Peti Zsuzsanna javára C 1 rdsz a bekebelezett haszonélvezeti érintése nélkül és a csatlakozottnak kimondott Csók István v. hajtó 294 k. tőkéből és járulékaiból álló követelésének kielégítése végett is, az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1902. évi szeptember hó 1. d e. 9 órája

Psztkirály község házánál megtartandó. nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog,

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 00-át vagyis 153 korona 50 fillért készpénzben vagy az 1881 60 t c 42 §-ában jelzett árfolyamal számított és az 1881 nov 1-én 3333 I. M. rendel. 8 -ában kijelölt óvadékképes

értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. tc. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgó 1902 évi márc. 23-án

A kir. jbg. tkvi. hatóság
CSILLAG kir. albiró

1257 szám. tkv. 902.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közli, hogy a Somogy-megyei tkpénztár részvény társaság végrehajtónak Gyótár Józsefné Kovács Katalin végrehajtást szenvedő elleni 92 korona 10 fill. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a csurgói kir. jbiróság területén levő a porrogói 49 szám tkben A I. 4. 7. 8. 10. 11. 16 sorsz. a foglalt Kovács Katalin férj, Gyótár Józsefné nevén álló telki birtokra öz. Kovács Istvánné javára B 4 és öz. Kovács Istvánné szül. Biró Katalin javára B 11 sorsz. alatt bekebelezett özvegyi jog érintése nélkül 588 korona a porrogói 49 sztkben A I 1 sor 1066 hrsz. a foglalt szőlő és piacére az új hegyen — öz. Kovács Istvánné javára B 4. sorsz. és öz. Horváth Istvánné szül. Biró Katalin javára B. 11 rdsz. a bekebelezett özvegyi jog érintése nélkül 1202 kban a porrogói 639 sztkben A I 1—2 sor 46 ssz. ház, udvar és kertből Kovács Katalin 3 2 sorsz. alatt 1/2 részt tevő illetőségére

illetve az 1881. LX. tb. 156 §-a alapján Kardos István József B 1 sorsz. a illetőségére is tehát az egész ingatlanra 858 kor. kikiáltási árban a B. 2. a. illetőségére B. 3 sorsz. alatt öz. Kovács Istvánné javára bekebelezett özvegyi jog érintése nélkül az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1902 évi július hó 15 napján d. e. 9 órakor

Porrog község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10 0/0 vagyis 58 kor. 80 fill. 120 kor. 20 fill. 85 kor. 80 fillert készpénzben, vagy az 1881. 60 tc. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november 1-én 3333 I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. 60 tc. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón 1902 márczius hó 18-án a kir. jbiróság tkv. hatóság

CSILLAG kir. albiró

1375 szám tk. 902.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közli, hogy a csurgói tkpénztár r. t. végrehajtónak Németh János hújék Domaföldi György és Mihácsi Imre inkei lakosok végrehajtást szenvedő elleni 240 korona tőkekövetelés és jár. iránti végre-

hajtási ügyében a csurgói kir. járásbíró területén lévő Mihácsi Imrénék az inkei 220 sztkben A I 1—9 sor. 3. 308, 408, 563, 645, 825, 974, 1128, 1241 hrsz. 10 sor. telki birtokból B. 4 és 7 rdsz. 1/3 rész illetőségére 1258 k. 66 fillérben ugyanennek az inkei 53 sz. tkben A I. 1, 3—10 sor. 2, 309, 407, 564, 644, 827, 975, 1127 és 1240 hrsz. ugy. 11 sorsz. 1/4 urb. telekből B 6 és 11 rdsz. 72/270-ed rész illetőségére 556 kban az inkei 227 sztkben A I 1—4 sor. 382, 600, 1011, és 1090 hrsz. telki birtokára 369 koronában végül Németh Jánosnak a mihácsi 866 sztkben A I 1 sor. 1222 hrsz. ingatlanból B. 1 rdsz. felerészt tevő illetőségére 1784 kban ezennel megállapított kikiáltási árban, az inkei 53, 220 és 227 sztkre nézve csatlakozott somogy csurgói takarékpénztár r. t. végrehajtónak 200 k. és jár. a 220 és 227 sztkre ugyanezen végrehajtató 300 k. és jár. a mihácsi 866 sztkre csatlakozott kimondott Sram Imre végrehajtató 22 k. 30 fill. ugy. 44 k. 96 fill. jár. erejéig bekebelezett követelésének kielégítése végett is elrendeltetik.

Ellenben a kérelemnek az inkei 78 és 60 sztkv. vona köz. része elutasított és a czéljegyzés itt közöltetik, mert az inkei 78 sztkben A I 1—13 sorsz. 1/4 telekre az árverés folyamodo érdekében is elrendeltetett és az árverési hirdetmény 1218 902 sz. alatt kibocsátott az inkei 60 sz. tkben foglal A I a telki birtokra nézve pedig azért mert a becsatolt adóbizonyítványból azon körülmény, hogy az egész telki birtok vagy csak Domaföldi György illetősége után van-e k. tüntetve az adó összege s így a kikiáltási ár megnevez. állapítható.

A fentebb megjelölt ingatlanok az

1902 évi július hó 30-ik napján d. e. 10 órakor

az inkei ingatlanokra Inke község házához, a mihácsi ingatlanokra pedig ugyanaznap délután 2 órája Miháld község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10 0/0-át vagyis 125 k. 86 fr. 55 k. 60 ft. 30 k. 90 ft. 178 k. 40 ft. készpénzben vagy az 1881. 60 tc. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333 I. M. rendelet 8-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. 60 tc. 170 §-a értelmében bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón 1902 márcz. 27-én

kir. járásbíró tkv. hatóság

CSILLAG kir. albiró

leg
da

let
vá-

let
in ?

he-
idő.

olja

lug

ban

zva

ol-

eu-

ira,

érfi

ünt

nok

érfi

ira-

ölt.

, a

me-

isak

kát.

ny-

tére

any

haj-

ke-

leve

rtó"

tóba

ókja

edig

ra s

min-

ben,

öny-

az

dog-